

[Johs. Hansen.]

somhed i de 3 Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte. Ogsaa dette Lovforslag kan mit Parti tiltræde, men jeg ønsker i Forbindelse hermed at gøre et Par Bemærkninger.

Dette Lovforslag vedrører jo — som det allerede fremgaar af Titelen — kun København, Frederiksberg og Gentofte. Det giver disse 3 Kommuner Adgang til, hvis de ønsker det, at foretage Lempelser i Skatteudskrivningen indtil samme Højde, som nu tænkes gennemført for Statsskattens Vedkommende. Vi kan, som sagt, tiltræde, at dette sker, men vi maa stille det Spørgsmaal: Hvorfor gælder det kun for disse 3 Kommuner, hvorfor gennemfører man det ikke for alle Kommuner i hele Landet? Nu har jeg ganske vist set, at den højtærede Indenrigsminister i sin Fremsættelsestale har udtalt, at der mangler Lovhjemmel til at gøre det for andre Kommuner end disse, idet de har en særskilt Hjemmel — ikke ifølge den almindelige kommunale Skatte-lovgivning, men ifølge specielle Bestemmelser, der kun vedrører dem. Men selv om det er rigtigt, at der ikke i Øjeblikket findes Hjemmel dertil for andre Kommuner end disse 3, vilde det dog i høj Grad være rimeligt — ja, jeg finder det er ganske urimeligt, at man ikke gør det — at skabe denne Hjemmel nu med det samme for de andre Kommuner Vedkommende. Naar man for Hustrus Selverhverv fastsætter Fradraget til 2 000 Kr. for alle Skatteydere hele Landet over, hvor det gælder Statsskatten, uanset om Skatteyderne bor i København, Frederiksberg, i en Købstadkommune eller i en Landkommune, og naar Indenrigsministeren for sit Vedkommende gaar ind for det samme, naar Talen er om den fælleskommunale Udligningsfond, er det mærkeligt, at Ministeren ikke samtidig siger, at saa er det nødvendigt, vi ved den kommunale Beskatning aabner ensartet Adgang for alle Kommuner Landet over — baade for København, Frederiksberg og Gentofte, der har denne Adgang, for Købstæderne, der ikke har den, og for Landkommunerne, der heller ikke har den — til ved den kommunale Ligning at give ganske de samme Fradrag. Det er dog givet, at de Skatteydere, hvis Hustruer har Indtægt ved Selverhverv, er stillet paa ganske den samme Maade i Forhold til andre Skatteydere, naar det gælder Kommuneskatten ude i Provinsen, ude i Landkommunerne, som naar det gælder Kommuneskatten herinde i København.

Ministerens har været opmærksom her-

paa — det viser hans Tale ved Fremsættelsen af Lovforslagene —, men denne Tale er saa fyldt med Betænkeligheder, at man af Talen faar det Indtryk, at Ministeren ikke har megen Tro paa, at han i Aar kan møde med et Forslag paa dette Omraade, som kan gennemføres saa betids, at det kan faa Virkning ved den Skatteligning, der skal foregaa fra Februar Maanedes Begyndelse til 1. April. Det vil sige, at der efter Ministerens Fremsættelsestale her i Tinget er Grund til at befrygte, at i det første Skatteaar vil det kun være de 3 Hovedstadskommuner, der nyder godt af denne Bestemmelse, medens de andre Kommuner ikke vil være i Stand til at lempe Forholdene for de paagældende Skatteydere paa samme Maade, selv om det vilde være aldrig saa retfærdigt og aldrig saa rigtigt at gøre det.

Jeg vilde sætte megen Pris paa allerede nu at faa at vide, om der er en Mulighed for, at Ministeren vil kunne gennemføre en Lovgivning paa dette Omraade for hele Landet af en saadan Karakter, at vi ikke skal opleve at se en uretfærdig Behandling af Skatteyderne uden for de 3 Hovedstadskommuner i Forhold til den Behandling, Skatteyderne faar herinde.

Under Hensyn til de Bemærkninger, jeg her har gjort, vil jeg gerne med det samme bebude, at mit Parti ønsker at stille Forslag om Henvisning til Udvalg af de tre Lovforslag, der her er Tale om. Samtidig tilsiger jeg vor Medvirken til, at det bliver en meget kort Udvalgsbehandling. Jeg er klar over, at Gennemførelsen haster, og jeg tilsiger for alle tre Lovforslags Vedkommende vor Medvirken til, at de faar en hurtig Gang og villig Behandling her i Tinget og i det Udvalg, jeg regner med bliver nedsat.

Edvard Sørensen: Det Lovforslag, vi behandler her, om Paaligning af Skatter, er i store Træk det samme, vi har set i de senere Aar. Den første nye Ting er, at man ophæver Bestemmelsen om Tab og Fortjeneste ved Realisation af Aktier, der anskaffes som Anlægspapirer. Det er efter min Opfattelse en logisk Følge af Tidens Udvikling og af Eengangsskattens Gennemførelse. Det er Spørgsmaal, jeg ikke tror vil volde nogen Vanskelighed.

Det andet nye, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Johs. Hansen) ogsaa var inde paa, er, at man overfører Børnefradragetsreglen fra Statsskatteloven til Lovforslaget her. Det er rimeligt, da disse Bestemmelser maa siges at høre hjemme i Paaligningsreglerne mere end i selve Statsskatteloven. Det er ogsaa praktisk af den